

Insolvence, žaloba pro zmatečnost a soudní poplatek

Usnesení, jímž odvolací soud rozhodl o odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o žalobě pro zmatečnost podané proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení, je také rozhodnutím „insolvenčního soudu“ vydaným „v insolvenčním řízení“; dovolání (insolvenčního) dlužníka podané proti takovému usnesení nepodléhá poplatkové povinnosti, neboť dlužník je v insolvenčním řízení osvobozen od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. o/ zákona o soudních poplatcích a toto osvobození se vztahuje i na řízení o žalobě pro zmatečnost, na řízení před odvolacím soudem a na řízení před dovolacím soudem (§ 11 odst. 3 písm. b/, d/ a e/ zákona o soudních poplatcích).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 ICdo 112/2017, ze dne 27.7.2017)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužníka ČEPRO, a. s., se sídlem v P., vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 91 INS 4684/2011, o insolvenčním návrhu věřitele JUDr. V.B., bytem v Ú.n.L., o žalobě pro zmatečnost podané insolvenčním navrhovatelem proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. dubna 2012, č. j. MSPH 91 INS 4684/2011-A-97 a proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 5. června 2012, č. j. MSPH 91 INS 4684/2011, 1 VSPH 654/2012-A-153, o dovolání dlužníka, zastoupeného JUDr. J.C., advokátem, se sídlem v P., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 3. listopadu 2016, č. j. 4 Co 191/2014-383, tak, že dovolací řízení se zastavuje.

Z odůvodnění:

Insolvenční navrhovatel (JUDr. V.B.) podal žalobu pro zmatečnost proti usnesení ze dne 2. dubna 2012, č. j. MSPH 91 INS 4684/2011-A-97, jímž Městský soud v Praze (dále též jen „insolvenční soud“) zamítl jeho insolvenční návrh na zjištění úpadku dlužníka (ČEPRO, a. s.) bod I. výroku, rozhodl o nákladech insolvenčního řízení (bod II. výroku) a vrátil insolvenčnímu navrhovateli zálohu na náklady insolvenčního řízení (bod III. výroku), a proti usnesení ze dne 5. června 2012, č. j. MSPH 91 INS 4684/2011, 1 VSPH 654/2012-A-153, jímž Vrchní soud v Praze potvrdil usnesení insolvenčního soudu (první výrok), odmítl odvolání D.P. (druhý výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení mezi insolvenčním navrhovatelem a dlužníkem (třetí výrok) a mezi D. P. a dlužníkem (čtvrtý výrok).

Usnesením ze dne 4. srpna 2014 č. j. 59 ICm 2210/2012-185, Městský soud v Praze vyhověl žalobě pro zmatečnost (obě rozhodnutí zrušil) bod I. výroku a uložil dlužníku zaplatit na „účet Městského soudu v Praze“ na soudním poplatku ze žaloby pro zmatečnost částku 5.000 Kč (bod II. výroku).

K odvolání dlužníka Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 3. listopadu 2016, č. j. 4 Co 191/2014-383, potvrdil usnesení Městského soudu v Praze ze 4. srpna 2014.

Proti usnesení Vrchního soudu v Praze z 3. listopadu 2016 podal dlužník dovolání, které posléze, podáním datovaným 25. července 2017 a došlým Nejvyššímu soudu téhož dne, vzal v plném rozsahu zpět a požádal o vrácení zaplaceného soudního poplatku za dovolání sníženého o 20 %.

Předseda senátu Nejvyššího soudu tudíž na základě tohoto dispozitivního úkonu zastavil dovolací

řízení dle § 243c odst. 3 věty druhé, ve spojení s § 243f odst. 2 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

K žádosti dovolatele (dlužníka) o vrácení (části) zaplaceného soudního poplatku za dovolání Nejvyšší soud uvádí, že dovolatel na základě výzvy (usnesení) soudu prvního stupně ze dne 20. února 2017, č. j. 59 ICm 2210/2012-406, podložené poukazem na položku 23 odst. 1 písm. d/, odst. 6 Sazebníku poplatků (přílohy zákona č. 549/1991 sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), vskutku zaplatil soudní poplatek za dovolání ve výši 10.000 Kč (srov. záznam č. l. 407). K rozhodnutí o žádosti vrácení soudního poplatku za dovolání je ovšem povolán (v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 věty první zákona o soudních poplatcích) soud, který rozhodl o věci v prvním stupni (v dané věci Městský soud v Praze).

Budiž ovšem zdůrazněno, že dovolatel má coby (insolvenční) dlužník právo na vrácení soudního poplatku za dovolání v plném (nekráceném) rozsahu, neboť v dané věci jde o případ, kdy soudní poplatek zaplatil (na základě nesprávné výzvy soudu prvního stupně) ten, kdo k tomu nebyl povinen (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu v případech popsanych v § 229 o. s. ř.

Rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí insolvenčního návrhu (jakož i rozhodnutí odvolacího soudu toto rozhodnutí potvrzující) je „rozhodnutím insolvenčního soudu vydaným v insolvenčním řízení“. Rozhodnutí o „opravném prostředku“ (žalobě pro zmatečnost) podaném proti takovému rozhodnutí insolvenčního soudu, je proto také rozhodnutím „insolvenčního soudu“ vydaným „v insolvenčním řízení“ což pro dobu od 1. ledna 2014, tedy pro dobu, ve které byla vydána obě rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost v této věci, plyne výslovně z dikce § 2 písm. b/ zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), ve znění pozdějších předpisů.

V řízení o žalobě pro zmatečnost, která je (pouze) mimořádným opravným prostředkem podaným proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení (srov. i důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. února 2016, sen. zn. 29 ICdo 16/2016, uveřejněné pod číslem 32/2017 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, a důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. prosince 2015, sen. zn. 29 ICdo 6/2014, uveřejněného pod číslem 51/2017 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek), tedy soud postupuje (je povinen postupovat) stejně jako soud rozhodující o jiných opravných prostředcích (o odvolání nebo o dovolání) proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení.

Usnesení, jímž odvolací soud rozhodl o odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o žalobě pro zmatečnost podané proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení, je tudíž také rozhodnutím „insolvenčního soudu“ vydaným „v insolvenčním řízení“; dovolání (insolvenčního) dlužníka podané proti takovému usnesení nepodléhá poplatkové povinnosti, neboť dlužník je v insolvenčním řízení osvobozen od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. o/ zákona o soudních poplatcích a toto osvobození se vztahuje i na řízení o žalobě pro zmatečnost, na řízení před odvolacím soudem a na řízení před dovolacím soudem (§ 11 odst. 3 písm. b/, d/ a e/ zákona o soudních poplatcích).

Pro úplnost budiž dodáno, že z týchž příčin nebyl důvod ukládat dlužníku povinnost k úhradě soudního poplatku ze žaloby pro zmatečnost usnesením Městského soudu v Praze ze 4. srpna 2014 (ve spojení s potvrzujícím usnesením odvolacího soudu z 3. listopadu 2016), a toto nesprávné rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit poplatek by měl soud prvního stupně zrušit podle § 12 zákona o soudních poplatcích.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)